

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2644/22
5.12.2024. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Татјане Обренчевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Златан Куртовић, адвокат из Новог Пазара, ул. АВНОЈ-а бб, први спрат, против тужене Компаније “Дунав осигурање” адо Београд, са седиштем у Београду у ул. Македонска бр. 4, ради накнаде штете, вредност предмета спора 535.306,80 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П. 2282/20 од 22.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2024. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П. 2282/20 од 22.09.2021. године у ставу другом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за досуђење трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Основног суда у Ваљеву П. 2282/20 од 22.09.2021. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 535.306,80 динара са затезном каматом почев од 22.09.2021. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да на досуђени износ накнаде штете од 535.306,80 динара плати тужиоцу затезну камату почев од 16.12.2019. године, па закључно са 21.09.2021. године. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 217.806,00 динара.

Тужилац је благовремено изјавио жалбу против наведене пресуде побијајући је у ставу другом и ставу трећем изреке из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка није тражио.

Тужени је доставио одговор на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је

тражио и определио.

Апелациони суд у Београду је, испитујући правилност ожалбеног дела пресуде у смислу одредбе чл. 386 ЗПП, оценио да је жалба тужиоца делимично основана.

Првостепени суд није учинио битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које Апелациони суд, као другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбеним наводима тужиоца указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја на правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању дана 22.12.2017. године на деоници пута Пољанице – Љиг догодила се саобраћајна незгода у којој су учествовала три путничка возила и то путничко возило марке “Volkswagen”, типа “Phaeton”, ..., којим је управљао тужилац као власник возила, путничко возило марке “Audi”, типа “A4”, регистарских ознака ..., којим је управљао власник возила АА и путничко возило марке “Opel”, типа “Astra AGT 98 комби FJ 11”, регистарских ознака ... власништво ББ, који је управљао тим путничким возилом осигураним од аутоодговорности код туженог за штету причињену трећим лицима по полиси ... са важношћу почев од 19.12.2017. године па закључно са 19.12.2018. године. До саобраћајне незгоде је дошло на тај начин што је возач ББ управљајући моторним возилом регистарских ознака ... услед неприлагођене брзине кретања возила, радијуса кривине и залеђеног коловоза прешао на супротну траку коловоза, а због чега је дошло до предњег и бочног примарног контакта између путничких возила којим је управљао ББ и возила марке “Audi”, типа “A4”, којим је управљао АА, након чега се путничко возило којим је управљао ББ одбило и остварило примарни контакт са возилом марке “Volkswagen”, типа “Phaeton”, којим је управљао тужилац, па је дошло до оштећења леве бочне стране почев од предњег левог бочног дела преко предњих левих врата, задњих левих врата, левог прага, левог блатобрана, левог ретровизора, као и оних делова чија су оштећења накнадно уочена приликом поправке возила. Тужени није спорио своју пасивну легитимацију у овом спору.

Вештачењем преко судског вештака саобраћајне струке Радисава Милетића утврђено је да је до предметне саобраћајне незгоде дошло искључивим пропустом возача путничког возила марке “Opel”, типа “Astra kombi”, регистарских ознака ..., којим је управљао ББ и који се састоји у преласку преко неиспрекидане (пуне) линије на леву саобраћајну траку на који начин је директно проузроковао судар са путничким возилом марке “Volkswagen”, типа “Phaeton”, којим је управљао тужилац и путничким возилом марке “Audi”, типа “A4”, којим је управљао АА, која возила су долазила из супротног смера. На страни тужиоца који је управљао путничким возилом марке “Volkswagen”, типа “Phaeton” не налази се било какав пропуст у вожњи који би могао довести у узрочну везу са настанком предметне саобраћајне незгоде.

Вештачењем преко судског вештака машинске струке Мирослава Вучинића утврђено је да укупна висина штете са ПДВ износи 535.306,80 динара на путничком возилу марке “Volkswagen”, типа “Phaeton”, које је у власништву тужиоца.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одлучујући о основаности тужбеног захтева утврдио да тужилац има право на накнаду штете, па је

ставом првим изреке обавезао туженог да тужиоцу накнади материјалну штету на возилу у износу од 535.306,80 динара са урачунатим ПДВ са каматом почев од дана пресуђења 22.09.2021. године, па до коначне исплате, док је ставом другим изреке одбио захтев тужиоца за исплату затезне камате на досуђени износ почев од 16.12.2019. године, па закључно са 21.09.2021. године.

Овакав закључак првостепеног суда, у побијаном делу пресуде за споредну тражбину, прихвата и Апелациони суд, као другостепени суд.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца да тужиоцу припада право на затезну камату почев од дана вештачења 16.12.2019. године па до коначне исплате. Ово са разлога што је у конкретном случају штета настала у натуралном облику, оштећењем покретне ствари, па новчаном накнадом имовинска ситуација оштећеног треба да се доведе у стање у кавком је била у тренутку настанка штете. Штета из натуралног облика претвара се у новчани облик одлуком о накнади и оштећеном се по одредби из чл. 189 ст. 2 ЗОО досуђује количина новца која је потребна да се ствар врати у стање у кавком је била на дан штетног догађаја или ако је поправка немогућа да се набави друга ствар у истом стању и због тога, супротно жалбеним наводима тужиоца, оштећеном припада камата од дана доношења пресуде па до коначне исплате како је то правилно одлучио и првостепени суд. Протек времена од процене штете до пресуђења је околност због које би странке ако су се цене у том периоду измениле могле да предложе нову процену, а не околност због које би странци припадала затезна камата на процењени износ штете. Тужилац је тражио накнаду штете по процени вештака, а не према количини новца коју је потрошио за поправку возила по одредби из чл. 186 ЗОО и због тога не може да се примени наведена одредба на овај случај.

Из наведених разлога, а применом одредбе чл. 390 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке ове пресуде.

Несновано се жалбом тужиоца указује да првостепени суд није правилно одмерио трошкове поступка обзиром да тужилац на рочишту одржаном дана 22.09.2021. године није определио број радњи за које потражује определене трошкове, те му из тог разлога не припадају трошкови у већем износу. С обзиром да се на решење о трошковима жалио само тужилац, решењ је потврђено применом одредбе чл. 401 тач. 2 у вези чл. 395 ЗПП као у ставу првом изреке ове пресуде.

Захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен као неоснован и то са разлога што одговор на жалбу тужиоца није обавезна парнична радња у смислу одредбе чл. 380 ст. 1 ЗПП и не спада у издатке који би по чл. 154 ст. 1 ЗПП требали да падну на терет супротне странке, па је применом одредбе чл. 165 ст. 1 ЗПП одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице

Јасмина Ђокић